

Objectiu, desgastar el PSPV

El PP valencià ha aprofitat les inventades interferències del nou executiu del Principat al País Valencià i especialment l'oposició del tripartit al transvasament de l'Ebre per emprendre una campanya duríssima que té per objectiu fagocitar el magre espai que encara conserva Unió Valenciana i, sobretot, desgastar electoralment un PSPV completament desorientat.

Els dirigents del PP valencià s'han immers en una cascada de declaracions per veure qui de tots és capaç de dir la bestiesa més grossa sobre el nou Govern del Principat, que, a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, encara no estava ni constituït. De moment, aquest concurs el guanya el president de la Diputació d'Alacant, José Joaquín Ripoll, que ha acusat Pasqual Maragall de ser un "presumpte delinqüent" per oposar-se a l'acompliment de la llei del Pla Hidrològic espanyol en què està inclòs el transvasament de l'Ebre. Ha matisat que és "presumpte" ja que diu que ho farà, "perquè quan ho faça serà un delinqüent perquè no complirà les lleis".

El PP ha trobat en el transvasament una basa electoral que sens dubte utilitzarà fins a les pròximes eleccions de març. Els tres partits que formen part de l'executiu del Principat, que ja van signar abans de les eleccions el Compromís per l'Ebre, decidien el passat dimarts 16 d'enviar informació a Brussel·les contra el finançament del transvasament com una de les primeres decisions de govern, un fet que va aprofitar el PP per tornar a bloquejar el PSPV en les seues contradiccions amb més contundència que mai.

Els socialistes valencians, que no han estat capaços de trobar una estratègia eficaç contra la campanya del PP, estan molestos amb Maragall pel seu posicionament frontal contra el transvasament. En plena campanya electoral, el nou president del Principat ja va dir que no donaria "ni una gota d'aigua de l'Ebre per als territoris que la malgasten", en referència al País Valencià i Múrcia. Pla fa ja un

tèms que va començar a fer declaracions per distanciar-se de Maragall, però dins del mateix partit ja hi ha qui li demana major contundència. Rafael Rubio, secretari comarcal del PSPV de la ciutat de València, va demanar a l'executiva del partit en el consell nacional celebrat el passat dissabte 13 de desembre que no siga "submissa" al nou executiu del Principat i que defense "els interessos valencians".

Els socialistes valencians han estat, sens dubte, els més perjudicats pels contradictoris posicionaments dins del mateix PSOE al voltant del transvasament de l'Ebre. Mentre que José Bono, president de Castella - la Manxa, defensa sense embuts aquest projecte, i els presidents d'Aragó i del Principat, Marcel·lí Iglesias i Pasqual Maragall, s'hi oposen aferrissadament, el PSPV ha quedat atrapat en les seues contradiccions. Alguns càrrecs d'aquest partit, sobretot al sud del País Valencià, el defensen, mentre que d'altres es posicionen en contra amb la boca petita.

El PSPV ha començat a establir distàncies amb el PSC fins i tot en temes que van promoure conjuntament els secretaris dels socialistes d'Aragó, el Principat, les Illes Balears i el País Valencià, com ara la proposta de l'Euroregió de l'Arc Mediterrani. Aquest projecte, que es va formalitzar en les diverses trobades públiques que van mantenir els líders socialistes de l'antiga Corona d'Aragó, va ser inclosa en la proposta de reforma de l'Estatut de Catalunya que va presentar el PSC, fet que ja va aprofitar el PP per arremetre contra els socialistes. La inclusió d'aquest projecte de millora d'in-

fraestructures en l'acord de govern del Principat presentat el passat diumenge 14 va provocar l'eixida en tromba del PP. Joan Ignasi Pla, secretari general del socialistes valencians, ja havia avisat que el projecte d'Euroregió no és ara com ara un tema prioritari per al partit que encapçala.

El PP valencià ja va aprofitar la presentació del projecte socialista de creació de l'Euroregió de l'Arc Mediterrani, abans de les eleccions, per acusar aquest partit d'un nou intent de consolidar la idea dels Països Catalans. Fa dos mesos, aquest partit aprovava una declaració de les Corts Valencianes en la qual condemnava "l'intent del secretari general del PSC, Pasqual Maragall, avalat pel PSOE i el seu secretari general, José Luis Rodríguez Zapatero, de convertir la comunitat valenciana en un apèndix de Catalunya a través del que Maragall diu Països Catalans". Tant feia que Maragall no parle mai de Països Catalans i que cap dirigent socialista pense en la creació d'aquest projecte. El PP ja avisava la que els podia caure als socialistes després de les eleccions del Principat.

La reacció va arribar l'endemà dels comicis del passat 16-N. La nit electoral, Josep-Lluís Carod-Rovira feia una referència al País Valencià i a les Illes que el PP va aprofitar per tornar a traure del calaix tots els fantasmes anticatalanistes. Fernando Giner, president de la Diputació de València i representant del sector més cavernari de PP (prové de les files d'Unió Valenciana), va alertar sobre la possibilitat que reviscole "una espècie de *revival* del pancatalanisme més ranci" i va assegurar que València "no està en venda". El portaveu del Consell, Alejandro Font de Mora, per la seua banda, assegurava que "el Consell estarà vigilant per defensar els interessos valencians", i el president del Consell, després d'haver-se assolit l'acord de govern, assegurava que aquest és un pacte "anticomunitat valenciana".

Els socialistes valencians han trobat una escaleta per la qual intenten començar a desfer-se de l'assetjament al qual els sotmet el PP: la proposta de nou finançament autonòmic i de crea-

Francesc Camps, president de la Generalitat Valenciana, ha assegurat que el nou Govern del Principat "és anticomunitat valenciana".

Ja hi ha veus dins del PSPV que demanen un clar desmarcament del Govern que encapçala Maragall

ció de l'Agència Tributària Catalana del nou Govern del Principat. Joan Ignasi Pla ha insistit que amb l'actual sistema de finançament, posat en marxa fa dos anys i apadrinat per Zaplana, el País Valencià perd uns 600 milions d'euros cada any. Fins i tot un informe del Govern central, fet públic pel diari *Abc* el passat 16 de desembre, reconeix que el País Valencià seria una de les autonomies que més beneficiades sortirien amb el nou model de finançament que proposa el tripartit del Principat. Pla no descarta d'incloure una proposta semblant a la de Maragall en el pròxim programa electoral dels socialistes valencians.

Serà difícil, no obstant això, que puguin fer escoltar la seua veu. El PP, en sintonia amb l'estratègia estatal de neocentralisme visceral, ha posat en marxa tota la seua maquinària mediàtica per criminalitzar el nou Govern del Principat (a Canal 9, tots els dies tenen un lloc destacat els perills que comporta el Govern tripartit) i tots els qui al

País Valencià li donen suport, és a dir, tots excepte el PP.

Qui més perdrà segurament en aquest nou escenari de creixent radicalització serà Unió Valenciana, un partit en accelerada decadència que ha decidit presentar-se en solitari a les pròximes eleccions generals i que pot quedar-se sense cap espai electoral.

Una altra formació que potser haurà de replantejar-se el seu camp de joc serà el Bloc Nacionalista Valencià, després que el seu soci històric, Convergència i Unió, s'haja quedat sense el control d'àmbits de poder al Principat. La formació liderada per Enric Morera negocia per acudir en coalició als comicis del pròxim mes de març per una banda amb el sector crític d'Unió Valenciana i, per una altra, amb un grup de petits partits (Esquerra Verda, Esquerra Valenciana i Els Verds) i Esquerra Unida del País Valencià. De la decisió que finalment prenga, dependrà també el seu posicionament futur.

Miquel Calvet